

**55 vuotta sitten kuolleiden Jaakkimalaisevakkojen muistojuhlissa Pirttikylässä
23.7.2000**

Hyvät Anna ja Taneli Tuunaisen jälkeläiset

Hartaassa Tanelin juhlassa puran nyt
yhteistä, kirjavaa muistojen kerää.
Monenlaisia solmuja löytyy
ja herkkiä tunteita herää.

Hellästi kaivaten muistamme
kaikkia, sukumme rakkaita; Heitä,
jotka jo menivät pois ja siellä
varmasti oottavat luokseen meitä.

Kauniina väikkyy mielessä
entiset, ihanat nuoruuden ajat.
Itku silmässä kertaamme kohtalon
vuodet ja senkin, kun siirtyivät rajat.

Kotoa lähtömme Tanelille on liian
kohtuuton, katkera, kova ja rankka.
Siihen sortuu tervaskanto ja sammuu
elämä, oikein eletty rehti ja vankka.

Seurasi oudoissa oloissa raskaat
raivaus- ja rakennusvaiheet.
Työstä ja paremman toivosta
koostuivat silloiset elämänaiheet

Aherrus jatkuu, väistyvät vanhat,
kasvavat lapset ja elämä voittaa.
Jälleen rientää aika, puhalttaa uudet
tuulet ja uusi vuosituhatkin koittaa.

Puhumme lapsille ajan kultaamat
muistot, vanhat tavat ja miten elettiin ennen.
Kerromme nuorille Karjalasta ja sukunsa
vaiheista vuosikymmenten mennen.

Vanhin ikäluokkamme vähiin on käynyt
ja seuraavillekin kummasti ikää karttuu.
Silti, kiitos elämä, uudet polvethan
ympärillämme tarmoa uhkuen varttuu.

Vauhdilla kasvaa perheiden määrä ja
Ja kuinkahan mahtava lienee jo henkilöluku?
Voikoon hyvin ja eläköön kauan terveenä
Anna ja Taneli Tuunaisen suuri suku.

**Linda Tuunainen
Vampula**

Pirttikylässä 23.7.2000

Hyvät Anna ja Taneli Tuunaisen jälkeläiset,

Hartaassa Tanelin juhlassa puran nyt
yhteistä, kirjavaa muistojen kerää.
Monenlaisia solmuja löytyy
ja herkkä tunteita herää.

Hellästi kaivaten muistamme
kaikkia, sukumme rakkaita; Heitä,
jotka jo menivät pois ja siellä
varmast' ottavat liukseen onnetta.

Kauniina väikkyy mielessä
entiset, ihanat nuoruuden ajat.
Itku silmässä kertaamme kohtalon
muodet ja senkin kun siirtyivät rajat.

Kotona lähtömme Tanelille on liian
kohtuuton, katkera, kova ja rankka.
Siihen sortuu tervaskanto ja sammuu
elämä, oikein eletty, rehti ja rankka.

Seurasi oudoina olissa raskaat
raivaus ja rakennus vaiheet.
Työstä ja paremman toivosta
koostuivat silloiset elämän aiheet.

Aherrus jatkuu, väistyy vanhat,
kasvat lapset ja elämä voittaa.
Jälleen rientää aika, puhuttaa uudet
tuulet ja uusi ruonitubakin koittaa.

Puhumme lapsille ajankuluttamat
muistot, vanhat tarat ja miten elettiin ennen.
Kerromme nuorille karjalasta ja sukunsa
vaiheista nuorikymmenten nuorten.

Vanhin ikäluokkamme vähiin on käynyt
ja seuraavillekin kummasti ikää karkuu.
Silti, kiitos elämä, uudet polvet
ympärellämme tarmoa uuteen varttune.

Vauhdilla kasvaa perheiden määrä ja
kuinkahan mahtava lienee ja henkistöluke?
Voitko hyvin ja eläköönkaavan toivon
Anna ja Taneli Tuomaisten nuori suku.

Linda